

Judecătoria Centru, mun. Chișinău

Judecător: Palanciuc Ecaterina

Curtea de Apel Chișinău

Judecători: Ciugureanu Mihail, Dașchevici Grigore și Anton Maria

ÎNCHEIERE

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Valentina Clevadi

Judecători

Ion Druță și Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Agenția pentru Protecția Consumatorilor,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „DAAC-Autosport” împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorilor, intervenient accesoriu Teleuca Marian, privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, prin care cererea de apel declarată de Agenția pentru Protecția Consumatorilor a fost respinsă, fiind menținută hotărârea primei instanțe,

A C O N S T A T A T:

La 05 decembrie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „DAAC-Autosport” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorilor, intervenient accesoriu Teleuca Marian, privind contestarea actului administrativ.

În motivarea pretențiilor a indicat că la 23 octombrie 2014, Agenția pentru Protecția Consumatorilor a emis decizia nr. 00150 seria DR, prin care reclamantul a fost obligat să restituie consumatorului Teleucă Marian, contravaloarea automobilului de model „Land Rover Evoque”, identificat prin codul VIN: SALVA 2BB8EH878693, în sumă de 35000 euro.

Reclamantul consideră decizia enunțată supra ilegală, deoarece la baza emiterii acesteia nu a stat un careva suport legal, nu au fost identificate circumstanțe care ar împiedica exercitarea dreptului de folosință a automobilului indicat. Totodată, nu sunt întrunite condițiile stabilite de lege în sensul achitării

contravalorii bunului sau înlocuirea acestuia.

A specificat reclamantul că în cazul dat bunul mobil, automobilul de model „Land Rover Evoque”, constituie un bun unitar, format dintr-un ansamblu de piese, care fiecare în parte are o valoare, un preț pe piață. Prin urmare, eșirea din funcțiune a unei piese nu atrage vicierea întregului bun.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „DAAC-Autosport” anularea deciziei seria RD, nr. 00150 din 23 octombrie 2014.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31 martie 2016, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „DAAC-Autosport” împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorilor, interveniant accesoriu Teleuca Marian, privind contestarea actului administrativ. S-a dispus anularea deciziei Agenției pentru Protecția Consumatorului seria DR, nr. 00150 din 23 octombrie 2014 „Cu privire la obligarea Societății cu Răspundere Limitată „DAAC-Autosport”, de a restitui consumatorului Teleucă Marian contravaloarea automobilului de marca „Land Rover” model „Range Rover Evocque” în sumă de 35000 Euro”, ca fiind emisă cu încălcarea prevederilor legii (f.d. 137, 141-147).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune se încadrează în prevederile legii.

La 06 aprilie 2016, nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Agenția pentru Protecția Consumatorului, a declarat apel.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Agenția pentru Protecția Consumatorului, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31 martie 2016 (f.d. 190, 191-196).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant sunt neîntemeiate și nu și-au găsit reflectarea în probele acumulate la materialele dosarului.

Astfel, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptînd o hotărîre întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 18 aprilie 2017, Agenția pentru Protecția Consumatorului, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea

acestui, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului recurentul a invocat faptul că instanța de apel nu a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău, prin care la 14 februarie 2017 a fost expediată copia deciziei instanței de apel în adresa părților, fiind recepționată de către recurent la 12 mai 2016 (f.d. 201).

Prin prisma art. 434 CPC, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 17 mai 2017, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, însă până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința, prin care intimații să-și expună poziția față de pretențiile invocate în recurs.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Agenția pentru Protecția Consumatorilor asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Agenția pentru Protecția Consumatorilor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursul declarat de către Agenția pentru Protecția Consumatorilor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valentina Clevadi

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea